

REMORS

Un relat de: [Núria Niubó](#)

A recer del vent i el mal oratge
interpreto sons de frec de fulles.

El vol escadusser d'un passarell
esmaperdut entre les branques.

No es reconeix la cadenera,
la veu del vent ofega el seu lament.

Es l'olivera, tendra en balandreig,
la dansa de mil fulles sense vels.

El jardí es torba en l'hivernatge,
s'assequen humitats que verdejaven,
i el vent, que es aliè al seu paissatge,
regira, enlaire, cabdella i descabdella,
xiulant, entre els arbres i matolls,
remors d'enyor que em duen a la mare.

Es aquella estremença que sentia
quan m'abraçava i dolçament em deia...
Escoltem, filla, la frisor del vent.

.....